

Dosarul nr. 2ra-513/21

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) jud: A. Ciubotaru
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud: M. Anton, B. Bîrcă, V. Cotorobai

ÎNCHEIERE

24 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de Serghei Mocanu,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Serghei
Mocanu împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova și Inspectoratului
Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor
Interne al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin
acțiunile ilicite al organului de constatare a faptelor contravenționale,
împotriva deciziei din 5 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 15 iulie 2019 Serghei Mocanu a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Ministerului Justiției și Inspectoratului Național de Patrulare, solicitând
repararea prejudiciului moral estimat în sumă de 9 000 lei, cauzat prin acțiunile
ilicite ale organului de constatare a faptelor contravenționale.

În motivarea pretențiilor reclamantului a invocat că 24 ianuarie 2018, agentul
constatator Bruma Ion, în lipsa căror-va temeieri prevăzute de Codul contravențional
a întocmit în privința lui Mocanu Serghei, ilegal procesul-verbal cu privire la
contravenție MAI nr. 03918865 din 24 ianuarie 2018 precum că ultimul ar fi comis
contravenția prevăzută de art. 236 alin. (1) din Codul contravențional și i-a aplicat
sanctiunea contravențională amendă în mărime de 1 500 lei și 5 puncte de penalizare.

Reclamantul a declarat că, nu a comis contravenția indicată în procesul-verbal
cu privire la contravenție, iar faptele indicate de agentul constatator nu corespund
realității, din care motive l-a contestat și, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul
Rîșcani din 24 septembrie 2018, a fost admisă contestația și anulat procesul-verbal
cu privire la contravenție din 24 ianuarie 2018, iar prin decizia Curții de Apel
Chișinău din 12 decembrie 2018, a fost respins recursul declarat de agentul
constatator și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 24
septembrie 2018.

Totodată reclamantul a comunicat că ilegalitatea acțiunilor agentului
constatator au fost confirmate, agentul constatator Bruma Ion și-a depășit intenționat

limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, a introdus în acte publice date false prin ce a încălcat drepturile garantate de legislația RM a reclamantului Mocanu Serghei, cauzându-i-i astfel un prejudiciu moral considerabil.

A mai indicat reclamantul că întocmirea de către agentul constatator al INP a procesului-verbal cu privire la contravenție și tragerea la răspundere contravențională prin aplicarea deciziei de sancționare, pornind de la interpretarea autonomă dată de CtEDO noțiunii de materie penală, se încadrează în acțiunile descrise la art. 3 din Legea nr. 1545 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 și pe cale de consecință îi permite reclamantului să solicite repararea eventualelor prejudicii cauzate prin aceasta.

Prin hotărârea din 12 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, s-a respins integral acțiunea.

La 23 decembrie 2019 Mocanu Serghei a contestat cu apel hotărârea primei instanțe.

Prin decizia din 5 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Mocanu Serghei și s-a menținut hotărârea din 12 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru.

În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 24 septembrie 2018, a fost admisă contestația formulată de Mocanu Serghei, și s-a anulat procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia agentului constatator, cu încetarea procesului contravențional din lipsa faptului contravențional.

Astfel, că în situația descrisă nu se întrunesc temeiurile legale de intervenire a răspunderii Statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite comise în procesele penale și contravenționale de organele de urmărire penală, de procuratură și de instanțele judecătorești, deoarece în privința lui Mocanu Serghei au fost efectuate doar acțiuni procesuale în cadrul unui proces contravențional, acțiuni de documentare și cercetare a unei posibile contravenții săvârșite, colaboratorii de poliție având acest drept și fiind obligați să investigheze asemenea cazuri

La 4 ianuarie 2021, Serghei Mocanu a declarat recurs împotriva deciziei din 5 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului, cu referire la prevederile art. 432 alin. (1), (2) lit. a) b), c) din Codul de procedură civilă, recurentul a invocat că instanțele la judecarea cauzei au interpretat și aplicat greșit normele de drept material și nu sau expus motivat la toate circumstanțele de fapt și drept a litigiului.

Recurentul a indicat că nu este de acord cu hotărârile instanțelor judecătorești, le consideră, vădit nelegale, întrucât încălcă drepturile și libertățile fundamentale garantate de Constituția Republicii Moldova și de tratatele internaționale privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte, verdictul fiind neîntemeiat, nemotivat fiind pasibil de a fi casat integral.

Consideră că instanțele nu a pătruns în esența pricinii deduse judecății, nu a elucidat și nu a constatat pe deplin circumstanțele importante pentru justa soluționare

a cauzei, a plasat selectiv constatările din raportul întocmit de pârâți, s-a lăsat dusă în eroare, a determinat incorect sarcina probațiunii, a soluționat chestiunile de fapt în mod unilateral favorizând poziția intimaților, a aplicat în mod eronat legea și a emis un verdict care contravine practicii judiciare.

Totodată, instanțele au interpretat eronat legea și a inversat nejustificat sarcina probațiunii, eroare judiciară care nu poate fi corectată decât prin casarea hotărârii contestate.

Consideră că recursul declarat este efectiv, este capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, adică pronunțarea unei hotărâri judecătorești ilegale exprimată prin aplicarea eronată a normelor juridice precum și o omisiune de a aplica *lex competenda* să guverneze o serie de raporturi juridice specifice, la fel apelul declarat posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri.

Respingerea cerințelor este total nemotivată prin careva norme materiale, prin urmare nici nu pot să supun criticii o motivare a primei instanțe care lipsește în hotărârea instanței de fond.

Toate cele expuse supra, dovedesc incontestabil, că instanța de fond a emis o hotărâre nemotivată și contradictorie, care contravine prevederilor art.239-241 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Colegiul reține că decizia integrală a instanței de apel a fost expediată recurentului, prin intermediul poștei electronice la 21 decembrie 2020.

Din acest considerent, Colegiul consideră că recursul din 4 ianuarie 2021 este declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 25 februarie 2021, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimaților cererea de recurs, informându-i despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței la recurs.

Prin referința din 19 martie 2021, reprezentantul inspectoratului național de securitate publică, a solicitat declararea recursului depus de Mocanu Serghei ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Serghei Mocanu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Serghei Mocanu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas